

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1986 r.

Nr 13

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 73 — z dnia 10 kwietnia 1986 r. w sprawie zasad zatrudniania w szkołach wyższych osób nie będących obywatelami polskimi na stanowiskach nauczycieli akademickich oraz ich praw i obowiązków 149
- 74 — z dnia 22 kwietnia 1986 r. w sprawie czasowego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych 150

ROZPORZĄDZENIA:

- 75 — Ministra Komunikacji z dnia 28 kwietnia 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie krajowego transportu drogowego 150
- 76 — Ministra Łączności z dnia 21 marca 1986 r. w sprawie warunków i trybu wydawania świadectwa radiooperatora 151
- 77 — Ministra Łączności z dnia 29 marca 1986 r. w sprawie zezwoleń na zakładanie i używanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych 154

OBWIESZCZENIE

- 78 — Ministra Finansów z dnia 5 kwietnia 1986 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym 155

73

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1986 r.

w sprawie zasad zatrudniania w szkołach wyższych osób nie będących obywatelami polskimi na stanowiskach nauczycieli akademickich oraz ich praw i obowiązków.

Na podstawie art. 194 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do osób nie będących obywatelami polskimi, zatrudnianych w szkole wyższej na stanowiskach wymienionych w art. 131 ust. 2 i art. 173—175 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201), zwanej dalej „ustawą”, w wykonaniu umów i porozumień międzynarodowych, porozumień o współpracy z zagranicznymi szkołami wyższymi oraz na zaproszenia rektorów szkół wyższych.

2. Rozporządzenie dotyczy również osób nie będących obywatelami polskimi, zatrudnianych na stanowiskach, o których mowa w ust. 1, posiadających kartę stałego pobytu w Polsce.

§ 2. 1. Osoba nie będąca obywatelem polskim może być zatrudniona w szkole wyższej na stanowisku nauczyciela akademickiego na podstawie umowy o pracę na czas określony.

2. Zatrudnienie osoby nie będącej obywatelem polskim następuje z zachowaniem wymagań określonych w odrębnych przepisach dotyczących zatrudniania cudzoziemców oraz wymaga w każdym wypadku uprzedniego zezwolenia właściwego ministra.

§ 3. 1. Kwalifikacje osób nie będących obywatelami polskimi, zatrudnianych w szkole wyższej, powinny odpowiadać kwalifikacjom przewidzianym w ustawie do zajmowania tych stanowisk przez obywateli polskich.

2. Właściwy minister, uwzględniając specyfikę systemu kształcenia w państwie kandydata, może uznać posiadane przez niego kwalifikacje za równorzędne z kwalifikacjami, o których mowa w ust. 1.

§ 4. Osoba nie będąca obywatelem polskim jest obowiązana do prowadzenia zajęć dydaktycznych w wymiarze określonym w umowie o pracę, prac naukowo-badawczych oraz wykonywania innych zadań określonych w umowie.

§ 5. 1. Osoba nie będąca obywatelem polskim nie może być wybierana oraz nie może uczestniczyć w wyborach kolegialnych i jednoosobowych organów szkoły. Nie może również pełnić funkcji kierowniczych, o których mowa w art. 51 ustawy.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, może być recenzentem lub promotorem w przewodach o nadanie stopnia naukowego.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, zatrudniona na stanowisku profesora lub docenta może brać udział w posiedzeniach rady wydziału (instytutu) z głosem doradczym. Nie dotyczy to wypadków, o których mowa w ust. 2.

§ 6. Osobom nie będącym obywatelami polskimi, o których mowa w § 1 ust. 1, zatrudnionym w szkole wyższej przysługuje:

- 1) wynagrodzenie na tych samych zasadach jak obywatelom polskim, z tym że wynagrodzenie zasadnicze może być przez rektora szkoły wyższej podwyższone do 50% stawki przewidzianej dla danego stopnia

- nowiska, a za zgodą właściwego ministra — do 100% tej stawki,
- 2) prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze i na zasadach określonych w art. 150 ustawy,
 - 3) zakwaterowanie na koszt szkoły wyższej, z wyłączeniem kosztów dodatkowych związanych z zajmowanym lokalem (jak opłaty za energię elektryczną, gaz, radio, telefon, telewizję itp.), chyba że umowy lub porozumienia, o których mowa w § 1 ust. 1, stanowią inaczej,
 - 4) korzystanie ze świadczeń społecznej służby zdrowia na zasadach obowiązujących obywateli polskich pozostających w stosunku pracy,
 - 5) zasiłki rodzinne, zgodnie z przepisami obowiązującymi obywateli polskich,
 - 6) możliwość zakupienia za walutę polską, raz w roku, biletu kolejowego, lotniczego lub na przewóz promem polskiej żeglugi bałtyckiej do kraju zamieszkania i z powrotem lub zakupienia biletu na wymienione środki lokomocji do innego kraju i z powrotem, jeżeli cena biletu nie jest wyższa od ceny biletu do kraju zamieszkania; uprawnienie to przysługuje osobom zatrudnionym w Polsce co najmniej pięć miesięcy,
 - 7) uprawnienie do korzystania z 50% ulgi taryfowej

przy przejazdach kolejami na podstawie legitymacji pracownika szkoły wyższej.

§ 7. 1. Do osób, o których mowa w § 1 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 145, 146, 148, 149, 150, 151 ust. 1, 2 i 4, art. 152, 153, 156—158, 182, 185 i 187—192 ustawy.

2. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego może w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych względami dydaktycznymi lub naukowymi, wyrazić zgodę na skierowanie za granicę osoby, o której mowa w ust. 1, w celach szkoleniowych i naukowo-badawczych, na zasadach obowiązujących obywateli polskich.

§ 8. Stosunek pracy, zawarty z osobami nie będącymi obywatelami polskimi przed wejściem w życie rozporządzenia, staje się stosunkiem pracy opartym na umowie o pracę na czas określony stosownie do przepisów rozporządzenia.

§ 9. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o właściwym ministrze, rozumie się przez to ministra (kierownika urzędu centralnego) sprawującego nadzór nad szkołą wyższą.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

74

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 kwietnia 1986 r.

w sprawie czasowego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230 i z 1984 r. Nr 34, poz. 184) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się sprzedaży i podawania napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu we wszystkich punktach sprzedaży detalicznej, w tym również Przedsiębiorstwa Eksportu Wewnętrzny „Pewex” i Przedsiębiorstwa Handlu Zagranicznego „Baltona”, oraz zakładach gastronomicznych na terenie kraju w dniach 30 kwietnia i 1 maja 1986 r.

§ 2. Sprzedaż i podawanie napojów o zawartości do 4,5% alkoholu (piwa) w punktach sprzedaży de-

talicznej oraz zakładach gastronomicznych w dniach 30 kwietnia i 1 maja 1986 r. uregulują wojewodowie i prezydenci miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi we własnym zakresie.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia powierza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług oraz terenowym organom administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

75

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 kwietnia 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie krajowego transportu drogowego.

Na podstawie art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 3 i art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 33 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 31 lipca 1972 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 34, poz. 234, z 1973 r. Nr 2, poz. 20, z 1974 r. Nr 23, poz. 139 i Nr 40, poz. 238, z 1975 r. Nr 31, poz. 168, z 1977 r. Nr 30, poz. 134, z 1981 r. Nr 11, poz. 56,

z 1982 r. Nr 25, poz. 185 i z 1986 r. Nr 3, poz. 21) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. W wypadkach uzasadnionych technologią przewozów bądź kooperacją i technologią produkcji terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw komunikacji stopnia podstawowego będzie udzielać zezwoleń na jednorazowe lub okresowe wykonywanie przewozów poza zasięg ustalony w ust. 1. Organ ten może udzielać zezwolenia również w innych gospodarczo uzasadnionych wypadkach.